

## [Baunsgaard.]

kan begrundes med handelspolitiske motiver, men handelspolitiske motiver har regeringen endnu ikke anført. Hvis der ligger sådanne motiver bag, tror jeg, det havde været bedre, at man havde fremsat dette lovforslag isoleret og begrundet det med de handelspolitiske motiver, som jeg går ud fra regeringen må have. Da jeg ikke kender disse motiver, er det ikke muligt for mig at tage stilling til, om de er berettigede. Men det er klart, at det ikke er nok, som den højtærede udenrigsminister gjorde det i aftes, at begrunde det med, at man ikke har mødt voldsom modstand hos andre lande; denne rent negative begrundelse er ikke nok. Skal vi gøre noget sådant, må vi have en formodning om positive fordele derved, før vi gør det, og det er en begrundelse i retning af formodninger om sådanne positive fordele, jeg savner.

Skal vi nå til en mere jævnt rytmisk økonomisk udvikling, end vi har haft igennem de 7-8 år, velstandsudviklingen har præget det danske samfund, er det nødvendigt, at vi forsøger på at se de ting, som spiller afgørende ind i den økonomiske udvikling, i sammenhæng. Men jeg må sige, at det er at slippe vel billigt omkring ved det at gøre, som det ærede medlem hr. Poul Møller her gjorde. Hvorfor forsøgte man dog ikke fra konservativ side, inden man så voldsomt førte sin kritik frem, at redegøre lidt for sin opfattelse af, hvad der er årsagen til, at vi økonomisk er nået derhen, hvor vi er?

Ser vi tilbage på de 7-8 år, der er gået siden 1957-58, da den økonomiske fremgang begyndte, som har ført os meget langt, finder vi, at en række faktorer har spillet ind. For det første arbejder vi i dag under den fulde beskæftigelse, hvad vi dengang ikke gjorde. Dernæst har i samme periode henimod  $\frac{1}{4}$  million heldagsbeskæftigede forladt landbruget og søgt beskæftigelse i andet erhverv. Endelig er der det at tage hensyn til, at der i samme periode har været en nettotilgang på henimod 150.000 nye beskæftigede. Lægger man disse faktorer sammen — arbejdsløshedens afskaffelse, overgangen fra beskæftigelse i landbrug til beskæftigelse i andre erhverv og nettotilgangen af ny arbejdskraft — kommer man til, at der i denne 7-8 års periode er

blevet etableret  $\frac{1}{2}$  million nye arbejdspladser.

Hvis vi skal være oprigtige, er der ingen, der vil vove at påstå, at man i et samfund med  $4\frac{1}{2}$  million mennesker i løbet af så kort en periode er i stand til at tilvejebringe  $\frac{1}{2}$  million nye arbejdspladser, uden at det medfører økonomiske forstyrrelser — selvfølgelig ikke; det ville være helt utænkeligt. Hvad har der nemlig skullet til, for at man har kunnet magte denne opgave? Ja, landbruget har med  $\frac{1}{4}$  million færre arbejdere skullet præstere en stigende produktion. Det har krævet milliardinvesteringer i landbrugets mekanisering — investeringer, vi ved er foretaget. Industriens gentagne fordobling af sin eksport har selvfølgelig også haft til forudsætning, at der er blevet investeret, og industrien har skullet skaffe en meget stor del af den halve million nye arbejdspladser. Der er følgelig foretaget milliardinvesteringer af endnu større omfang i dansk industri end i landbruget i den samme periode.

Men det er lige så indlysende, at så voldsomme strukturelle erhvervsmæssige omlægninger, som der ligger bag disse tal, ikke har kunnet foretages, uden at meget betydelige offentlige investeringer har været nødvendige. Man kan bare prøve at tænke på, hvilke enorme krav vi møder på trafikens område. Vi ser nu, at der i en enkelt højtid passerer flere biler over Lille-Bæltsbroen, end den var anslået til at skulle tage på et helt år; det giver os en vis fornemmelse af, hvor voldsom udviklingen har været. Det er klart, at skal erhvervsudbygningen spredes ud over hele landet og ikke bare finde sted i København og Københavns omegn, skal vi investere yderligere i trafikudbygningen.

Vi ved også, at både for landbrugs- og for industrisektoren gælder det, at skal vi ind i konkurrencen på eksportmarkederne, er det en forudsætning, at vi på de pågældende områder er mindst lige så dygtige og helst en smule dygtigere end de andre, og det bliver vi ikke uden uddannelse. Derfor har der måttet investeres enorme beløb i uddannelse, og der skal også i de kommende år investeres enormt i uddannelse og videnskabelig forskning, for ellers klarer vi ikke opgaverne. Dette skal altså lægges oven i erhvervslivets investeringer,